

Ἀπόψεις

ΕΕ: Πληθυσμός και πολιτική ισχύς

του Βασίλη Θεοτοκάτου*

ΕΝ ΟΥΩΙ Εύρωκλογών ἄς θυμηθοῦμε μερικές ἀλήθειες γιὰ τὴν ἀξία τοῦ πληθυσμοῦ σὲ σχέση μετὰ τὴν πολιτικὴν ἰσχύ των κρατῶν-μελῶν στὴν ΕΕ, ἀλήθειες ποὺ σπάνια συναντᾶ κανεὶς σὲ δημοσιογραφικὲς ἀναφορὲς καὶ ἀναλύσεις, πολὺ δὲ περισσότερο σὲ πολιτικὲς ὁμιλίες καὶ θέσεις. Φέτος, λόγω τῆς ἐξόδου τῆς Βρετανίας ἀπὸ τὴν ΕΕ, οἱ εὐρωβουλευτὲς θὰ μοιρασθοῦν 701 ἔδρες, ἐναντὶ 751 ὡς τώρα, καὶ θὰ προέρχονται ἀπὸ 27 κράτη, ὄχι 28 ὅπως ἦταν τὶς προηγούμενες φορές. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ ἐπιφέρει ἀλλαγὲς στὶς ἔδρες ποὺ δικαιούνται οἱ χώρες στὸ Εὐρωκοινοβούλιο βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τους.

Ἔτσι, «κερδοσμένες» βγαίνουν οἱ κάτωθι χώρες, ἀφοῦ θὰ στελεχώνονται περισσότεροι βουλευτὲς στὸ Εὐρωκοινοβούλιο: Γαλλία καὶ Ἰσπανία ἀπὸ 5 ἐπιπλέον ἑκάστη, 3 ἐπιπλέον ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ὁλλανδία, 2 ἐπιπλέον ἡ Ἱρλανδία, 1 ἐπιπλέον ἡ Πολωνία, ἡ Ρουμανία, ἡ Αὐστρία, ἡ Δανία, ἡ Σλοβακία, ἡ Φινλανδία, ἡ Κροατία, ἡ Ἑσθονία. Στὸν ἴδιο ἀριθμὸ Εὐρωβουλευτῶν θὰ παραμείνουν ἡ Βουλγαρία, ἡ Λιθουανία, ἡ Λεττονία, ἡ Σλοβενία, ἡ Ἑσθονία, ἡ Κύπρος, τὸ Λουξεμβούργο, ἡ Μάλτα καὶ φυσικὰ ἡ Ἑλλάδα. Εἶναι προφανὲς ὅτι ὅσο περισσότερους εὐρωβουλευτὲς διαθέτει μιὰ χώρα τόσο μεγαλύτερη πολιτικὴ ἰσχύ διαθέτει στὸ Εὐρωκοινοβούλιο γιὰ νὰ ἐπιβάλλει ἀπόψεις καὶ θέσεις τοῦ ἄμεσου ἐνδιαφερόντος τῆς. Ἡ Ἑλλάδα ἔχει σήμερα 21 ἔδρες (ἀπὸ τὸ 2014), ἐνῶ εἶχε 22 στὴν προηγούμενη θητεία (2009-2014), 24 στὴ θητεία 2004-2009 καὶ 25 ἀπὸ τὸ 1999-2004.

Σὲ ὅλα τὰ ὄργανα τῆς ΕΕ, ὅπως τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Δήμων καὶ τῶν Περιφερειῶν, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ἐπιτροπὴ κ.ά., ὁ πληθυσμὸς εἶναι τὸ μόνον κριτήριον βάσει τοῦ ὁποῦ κατανομονται οἱ ἔδρες καὶ ἐπομένως ἡ πολιτικὴ ἰσχύς καθε χώρας στὰ Εὐρωπαϊκὰ ὄργανα. Αὐτὴ τὴν ἀπλὴ ἀλήθεια δεῖχνουν ὅτι δὲν κατανοοῦν οἱ Κυβερνήσεις ἀπὸ τὸ 2009 ὡς καὶ σήμερα, ποὺ δὲν ἐννοοῦν νὰ λάβουν κανένα μέτρο ἐνίσχυσης τῶν γεννήσεων, ἐνῶ ἀντίθετα ἔχουν κατεδαφίσει ὅποιο δημογραφικὸ μέτρο εἶχε ληφθεῖ ἀπὸ τὸ 1990 ὡς τὸ 2009, καὶ εἰδικότερα τὰ μέτρα στήριξης πρὸς τὶς πολύτεκνες οἰκογένειες. Ἀκόμη καὶ οἱ θέσεις τῶν Διευθυντῶν καὶ Γενικῶν Διευθυντῶν στὰ ὄργανα τῆς ΕΕ κατανομονται μὲ βάση τὸν πληθυσμὸ τῶν κρατῶν-μελῶν. Τὸ πληθυσμιακὸ μέγεθος ὡς μέτρο ἀντιπροσωπευτικότητας καὶ ἐπομένως πολιτικῆς ἰσχύος στὸν σημερινὸ κόσμον εἶναι ἀπολύτως παραδεκτὸ καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ συγκροτημένα ὄργανα τῆς διεθνούς κοινότητας. Κι ὅμως, ἡ ἀπλὴ αὐτὴ σκέψη δὲν φαίνεται νὰ ἀποτελεῖ βάση ἐθνικοῦ στρατηγικοῦ σχεδιασμοῦ γιὰ μιὰ χώρα ὅπως ἡ Ἑλλάδα, γιὰ τὴν ὁποία ἡ διεθνὴς παρουσία καὶ συμμετοχὴ στὰ Εὐρωπαϊκὰ καὶ διεθνῆ κέντρα λήψης ἀποφάσεων πολλὲς φορές ἀποδεικνύεται ὡς καθοριστικὴ γιὰ ἀποφάσεις ποὺ τὴν ἀφοροῦν ἄμεσα. Οἱ ὅποιες ἐθνικὲς στρατηγικὲς ποὺ ἔχουν κατὰ καιροὺς ἐπιδιωχθεῖ δὲν εἶχαν ὡς ἀπαραίτητο συστατικὸ τὴν αὐξηση τοῦ γηγενοῦς πληθυσμοῦ καὶ τὴν ἀνθηση τῶν γεννήσεων, ὥθηση ποὺ θὰ προσέδιδε στὴ χώρα μεγαλύτερο εἰδικὸ βάρος στὸν εὐρωπαϊκὸ καὶ διεθνῆ πολιτικὸ διάλογο καὶ στὴν προάσπιση τῶν ἐθνικῶν τῆς δικαιῶν.

Ἡ ἀπουσία πολιτικοῦ διαλόγου γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς δημογραφίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε ἐθνικὴ στρατηγικὴ ἕναν πυλῶνα ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐπρεπε νὰ ἐδράζεται ἡ ἐνδυνάμωση τῆς ἐπρωσώπησης τῆς χώρας γιὰ τὴν προώθηση τῶν δικῶν τῆς συμφερόντων. Ἀκόμη καὶ τὸ πρόσφατο πόρισμα τῆς Ἐπιτροπῆς Δημογραφικοῦ Προβλήματος τῆς Βουλῆς ἀπέτυχε, ἀνάμεσα σὲ πολλὰ ἄλλα, νὰ ἀναδείξει καὶ τὴν διάσταση τῆς μείωσης τῆς πολιτικῆς ἰσχύος στὴν ΕΕ καὶ διεθνῶς τῆς χώρας μας, ἐξ αἰτίας τῆς δημογραφικῆς κατάρρευσης ποὺ συντελεῖται.

Ἀναμένουμε, στὴν πορεία πρὸς τὶς ἐκλογές, τὰ κόμματα νὰ θέσουν τὸ δημογραφικὸ καὶ τὴν στήριξη τῆς πολύτεκνης οἰκογένειας ὡς ἄμεση καὶ πρώτη ἐθνικὴ προτεραιότητα μὲ ὅρους ἱκανοῦς νὰ ἀνατρέψουν τὴ συντελούμενη δημογραφικὴ κατάρρευση—ἂν ὄχι, δὲν θὰ ἔχουν συνειδητοποιήσει ἀκόμη καὶ τώρα ὅτι ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος στὸ ἐξωτερικὸ, στὸ ἐξῆς, θὰ ἐξασθενεῖ ὄλο καὶ περισσότερο.

*Δικηγόρος ἐ.τ. Πρόεδρος Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας Πολιτικῶν Ἑλλᾶδος (ΑΣΠΕ)